

הישארי בבית, שאשא־ביטון

מאמר המערכת 11.04.2022 00:01

פרופסור עודד גולדרייך יקבל היום את פרס ישראל בתחום חקר המתמטיקה ומדעי המחשב בטקס במשרד החינוך בירושלים, כהוקרה על הישגיו המדעיים. גולדרייך יקבל את הפרס חרף התנגדות פוליטית של שני שרי חינוך בשתי ממשלות — יואב גלנט ויפעת שאשא־ביטון — לתת לו את הפרס. כל זאת בשל חתימתו על עצומה, שקראה לאיחוד האירופי לא לשתף פעולה עם אוניברסיטת אריאל בשטחים.

גולדרייך יקבל את הפרס בזכות קביעת בג"ץ לפני כשבועיים. השופט יצחק עמית התייחס לסכנה שבשלילת הפרס מטעמים פוליטיים: "שלילת פרס ישראל מאיש אקדמיה בעל שם בשל התבטאויות ספורדיות כאלה ואחרות היא הזמנה לניטור, מעקב ורדיפה אחר אנשי אקדמיה בישראל". טוב עשה בג"ץ שקבע שהשרה חרגה מסמכותה והבהיר לה, שפרס ישראל איננו גזר שהמדינה מעניקה לתומכיה בתחום המדע.

מי שקיווה שהשרה תקבל את הדין בנימוס, תרד מהעץ הפוליטי ותיתן לגולדרייך את הפרס באופן המכבד אותו, את פרס ישראל, את משרד החינוך ואת מדינת ישראל, שגה באשליות. "מי שקורא לחרם על מוסד אקדמי ישראלי לא ראוי לפרס", אמרה מתנגדת החרמות שאשא־ביטון והחליטה להחרים את הטקס, משל היתה סטודנטית פעילה ב"אם תרצו" ולא שרת החינוך בממשלת השינוי. את הפרס ייתן היום במקומה מנהל תחום פרס ישראל במשרד, דוד פלבר.

ההתנהלות של שאשא־ביטון בפרשה היא מחפירה. ממשלת השינוי הציגה את עצמה כממשלה, ששמה לה למטרה לתקן נורמות פסולות שהשתרשו בעת השלטון הפלגני של בנימין נתניהו. התקווה היתה, שעם הקמת הממשלה בא הקץ לרדיפת השמאל ולתהליך העקבי של הוצאת המאבק בכיבוש

אל מחוץ לחוק. היתה ציפייה, כי שאשא־ביטון תהפוך את ההחלטה המקארטיסטית של קודמה ותכריז, שעמדה פוליטית איננה רלוונטית לפרס ישראל שכן הפרס מסמן מצוינות מדעית, ולא נאמנות לשלטון. לשאשא־ביטון היתה הזדמנות פז לתקן עוול, אבל היא בחרה לבסס את תרבות סתימת הפיות לשמאל.

הדבר לא יעזור לגלנט, לשאשא־ביטון ולשאר חבריהם מכחישי הכיבוש. אי אפשר להוציא את האמת אל מחוץ לחוק. הקמת אוניברסיטה על שטח כבוש היא פעולה עבריינית, ועובדה זו לא תשתנה, גם אם ישתיקו את כל מי שסבור כך. המחאה של גולדרייך איננה רק לגיטימית, היא גם מוצדקת, ומאבקו לסיום הכיבוש הוא פטריוטי פי כמה וכמה מהמאבק של מי שמבקשים להשתיקו. מי שאינו מבין זאת, מוטב שיישאר בבית.